

Felebbezés a város beruházási kölcsöne ügyében

(Saját tudósítónktól.) A törvényhatósági bizottság decemberi közgyűlésén tudvalevőleg elfogadta a város husz, illetve tizenkét milliós beruházási kölcsönére a Magyar Takarékpénztárak Központi Jelzálogbankjának pótlólag tett ajánlatát és elhatározta a kölcsön felvételét. A határozat ellen beérkezett az első felebbezés, amelyet Bokor Emil törvényhatósági bizottsági tag nyújtott be. A felebbezés a következő:

— A tekintetes törvényhatósági bizottság október havi közgyűlésén hozott határozata folytán a bankokat ajánlatra hívták fel 12.000.000, a város tulajdonát képező ingatlanokra bekebelezendő kölcsön nyújtása tekintetében. A felhívás folytán a december havi közgyűlést megelőző napig a Pesti Magyar Kereskedelmi Bank, Pesti Hazai Első Takarékpénztár és a Magyar Jelzálog-Hitelbank együttesen oly értelmű ajánlatot nyújtottak be, mely szerint a 12.000.000 záloglevélkölcsönt folyósítják ötven éven át fizetendő évi 5.42 százalékos annuitás (kamat és tőketörlesztés) ellenében, a zálogleveleket pedig 92 egész háromnyolcados árfolyam alapján számolják el a város javára. Ugyancsak a fenti határidőig a Magyar Takarékpénztárak Központi Jelzálogbankja a Szeged-Csongrádi Takarékpénztár útján oly értelmű ajánlatot tett, mely szerint az évi annuitás 5.43 százalékos ténne ki, a zálogleveleket pedig 91.75 százalékos árfolyamon számolja el. Ajánlatát kiegészítette még azzal, hogy hajlandó a városnak a 12 millió kivül 1918-tól kezdődő 4 éven át évi 2 milliót, vagyis összesen további 8 milliót ugyancsak az itt említett feltételek mellett folyósítani.

A közgyűlés napján a Magyar Takarékpénztár Központi Jelzálogbankjának megbízottja valószínűleg közvetlenül a közgyűlés megtartása előtt ajánlatát oda módosította, hogy a 12 millió kölcsönnél 5.43 százalékos annuitás fentartása mellett a zálogleveleket 92.40 százalékos árfolyamon számolná el, míg a későbbi határidőkben folyósítandó 8 millió tekintetében eredeti 5.43 százalékos annuitásos és 91.75 százalékos árfolyamos ajánlatát tartotta fenn. A közgyűlés határozatában a Magyar Takarékpénztár Központi Jelzálogbankja által pótlólag tett ajánlatot fogadta el.

A határozat a város közönségének anyagi érdekeire nézve sérelmes, mert a bankcsoport mellőzött ajánlata a Magyar Takarékpénztár Központi Jelzálog pótajánlatánál is sokkal kedvezőbb. A bankcsoport által igényelt 5.442 százalékos annuitás mellett ugyanis a kamat és tőketörlesztés a 12 millió után évi 650.400 koronát tesz ki, míg az elfogadott ajánlat értelmében fizetendő 5.43 százalékos évi 651.600 koronát tesz ki és így a mellőzött ajánlat évi 1200 koronával, 50 éven át (4 százalékos kamatozás mellett) 191.086 korona 14 fillérrel olcsóbb, mint az elfogadott ajánlat. Ezzel szemben a záloglevelek elszámolásánál mutatkozó különbséget a bankcsoport 92.375 százalékos és a Magyar Takarékpénztár Központi Jelzálogbankja 92.40 százalékos utóajánlata között egyszersmindenkorra 3000 koronát tesz ki,

ami 50 év alatt kamatos kamatokkal együtt csupán 21.318 korona, vagyis kétségtelenül megállapítható, hogy a mellőzött ajánlat az elfogadott pótajánlatnál is 169.768 koronával kedvezőbb a város közönségére nézve.

Nem tartom ajánlatosnak azt sem, hogy a város már most tárgyalásokat folytasson és megállapodásokat létesítsen egy később, hosszú évek multán folyósítandó kölcsön tekintetében, mert hiszen a gazdasági viszonyokban a legrövidebb idő alatt bizonyos bekövetkezendő gyökeres változások ezt egyáltalán nem javallják és főleg károsnak tartom, hogy egy ilyen, hosszú évek multán felveendő kölcsön érdekében már most tekintélyes áldozatokat hozzon a város közönsége. Azon kívül az eljárás a nyilvánosság előtt folyó versenytárgyalások elveivel merőben ellenkezik és sérelmes a város közönségére, mert nincs kizárva, hogy a pótajánlatnak a többi ajánlattevővel való közlése esetén a város még kedvezőbb feltételek mellett köthetné meg a kölcsönügyletet.

Mindezek alapján mély tisztelettel kérem a nagyméltóságu belügyminiszter urat, méltóztassék a sérelmes közgyűlési határozat megváltoztatásával a város közönségét utasítani, hogy a kölcsönügyletet a fentiek értelmében 169.768 koronával kedvezőbb feltételek mellett a Pesti Hazai Első Takarékpénztár és érdektársaival kösse meg, illetve új ajánlatra hívja fel az ajánlatot tevő bankokat.

A tejellátás körül egyre fokozódnak a bajok.

(Saját tudósítónktól.) Báró Kürthy Lajos, az Országos Közélelmezési Hivatal elnöke néhány héttel ezelőtt tudvalevőleg az egész ország területére elrendelte a délutáni uzsonnakávé kiszolgáltatásának beszüntetését. A rendelet értelmében délután három órától esti 8 óráig sem kávéházakban, sem vendéglőkben, sem kávéházakban, sem más nyilvános helyen nem szabad kávé, vagy tejjel készült uzsonnaneműt kiszolgáltatni. Az így felszabadult tejmenyiségre a hatóság utalványokat ad ki, elsősorban tifuszbetegnek, azután gyermekeknek és aggoknak. A kiadott utalvány azonban nem lehet több, mint amennyi tej fölött a hatóság az uzsonnakávétilalom behozatalával rendelkezik. Így szól a rendelet és így érvényes az az egész ország területén.

A rendelet életbelépése után a rendőrség megállapította, hogy a tilalommal naponként 100—110 liter tej szabadult fel a Központi Tejcarnokban. Erre a mennyiségre dr. Salay József rendőrfőkapitány állítja ki az utalványokat, amelyek a Központi Tejcarnok fiókjaihoz szólnak.

Ez a rend és ez eddig rendben is volna. Ám közben az történt, hogy a tejcarnok rendes vevőinek napi tejmenyiségét csökkentte, több helyen pedig teljesen be is szüntette a tej kiszolgáltatását, állítólag azért, mert a hatóság által kiállított utalványok tulajdonosainak tartoznak elsősorban kiszolgáltatni a tejet és csak azután szabad saját vevőiket tejjel ellátni. Tekintettel arra, hogy a rendelet értelmében a hatóság csak az uzsonnakávé-tilalom következtében fennmaradó tejmenyiség fölött diszponálhat, az pedig a rendes üzletfelek érdekeit nem

érinti, kérdést intéztünk dr. Salay József rendőrfőkapitányhoz, hogy miképpen történhetett meg, hogy mégis a rendes vevőközönség rovására történnek a hatósági utalványozások. A főkapitány kérdéseinkre a következőket mondta:

— Az uzsonnakávé-tilalom behozatalával naponként 100—110 liter tej szabadult fel a Központi Tejcarnokban. Mi így csakis erre a mennyiségre adunk ki utalványokat. Magam naponként ellenőrzöm, hány liter tejet adunk ki utalványokat. Ennek alapján kijelenthetem, még most járunk a 98-ik liter körül. Ha pedig megtörténnék is, hogy több a kiadott utalvány, mint az a tejmenyiség, amely fölött mi diszponálunk, a tejcarnoknak jogában áll azt nekünk jelenteni, mire mi a fölts utalványokat arra az időre érvényesítjük, mikor a mi tejjünkől felszabadul bizonyos mennyiség a beteg meggyógyulásával, vagy elhalálásával, vagy elköltözésével. A rendőrséget így semminemű felelősség nem érheti azért, hogy a Központi Tejcarnok vevőinek beszünteti a tej kiszolgáltatását. Eddig ugyanis a Központi Tejcarnoktól nem kaptunk értesítést, hogy több lenne az utalványozás, mint a tejmenyiség, amely fölött mi rendelkezünk.

Kérdést intéztünk a Központi Tejcarnok igazgatóságához is, ahonnan Körös igazgató a következő felvilágosítást volt szives adni:

— A kiutalványozás mindenben és az utolsó pontig úgy történik, ahogy azt a főkapitány ur kijelentette. A tapasztalható tejihiánynak nem is ez az oka. De a karácsonyi ünnepek előtt sokkal kevesebb tejet kaptunk. A szövetkezetek tagjai például már három nappal az ünnepek előtt nem szállították be a naponkénti mennyiséget, hanem megtartották saját házi szükségleteikre. Így a szövetkezetektől egyáltalán nem kaptunk a legcsekélyebb mennyiséget sem. Az uradalmak is sokkal kevesebb tejet szállítottak. Egy példa: a Pallavicini uradalom egyik nap hét litert küldött, másnap semmit.

— Egyébként karácsony talán még békeben is kevesebb tejet kapunk, mint rendesen. Most pedig, amikor a fákarmány még kevesebb, mint máskor, még erősebben érezhető a hiány és nincs is remény rá, hogy január végéig ez a helyzet megváltozzék.

— Az uradalmakkal szerződéseink vannak szállításra, a mai időkben azonban illuzórisak ezek a szerződések. Semmit nem tehetünk ellene, ha az uradalom kijelenti, hogy nincs teje. Bajok vannak az árak körül is. Néhány uradalomnak minden ár kevés a tejéért. Többek között egy uradalom ismét megkísérelte az árak felemelését. A levelet, amelyben ezt közli, felküldtük báró Kürthy Lajosnak. Ennek már két hete múlt. Eddig semmi intézkedés nem történt.

Ezek a nyilatkozatok. A tény tehát az, hogy a tejihiány nem a rendőrség tulutalványozásai következtében következett be, a mint a panaszok szóltak, hanem, mert az uradalmak és szövetkezetek nem szállítanak a Központi Tejcarnoknak. Cukor, petróleum, kása és még egy nagy csomó elsőrendű fontosságú élelmiszer már hiányzik. Most majd annyi tej sem lesz, mint amennyi a legutóbbi időkben volt. Hogy is mondja egy régi közmondásunk: úgy szép a szégyenség, ha semmi sincs.

Abonyi Mihály

ezelőtt Holtzer és Abonyi

≡ Széchenyi-tér 2. ≡

Ajánlja a most érkezett legújabb férfi és fiu téli kabát és Raglánjait.

Férfi-, és fiu- gyermek-öltöngyeit, azon- kívül szörme Mikádóit.